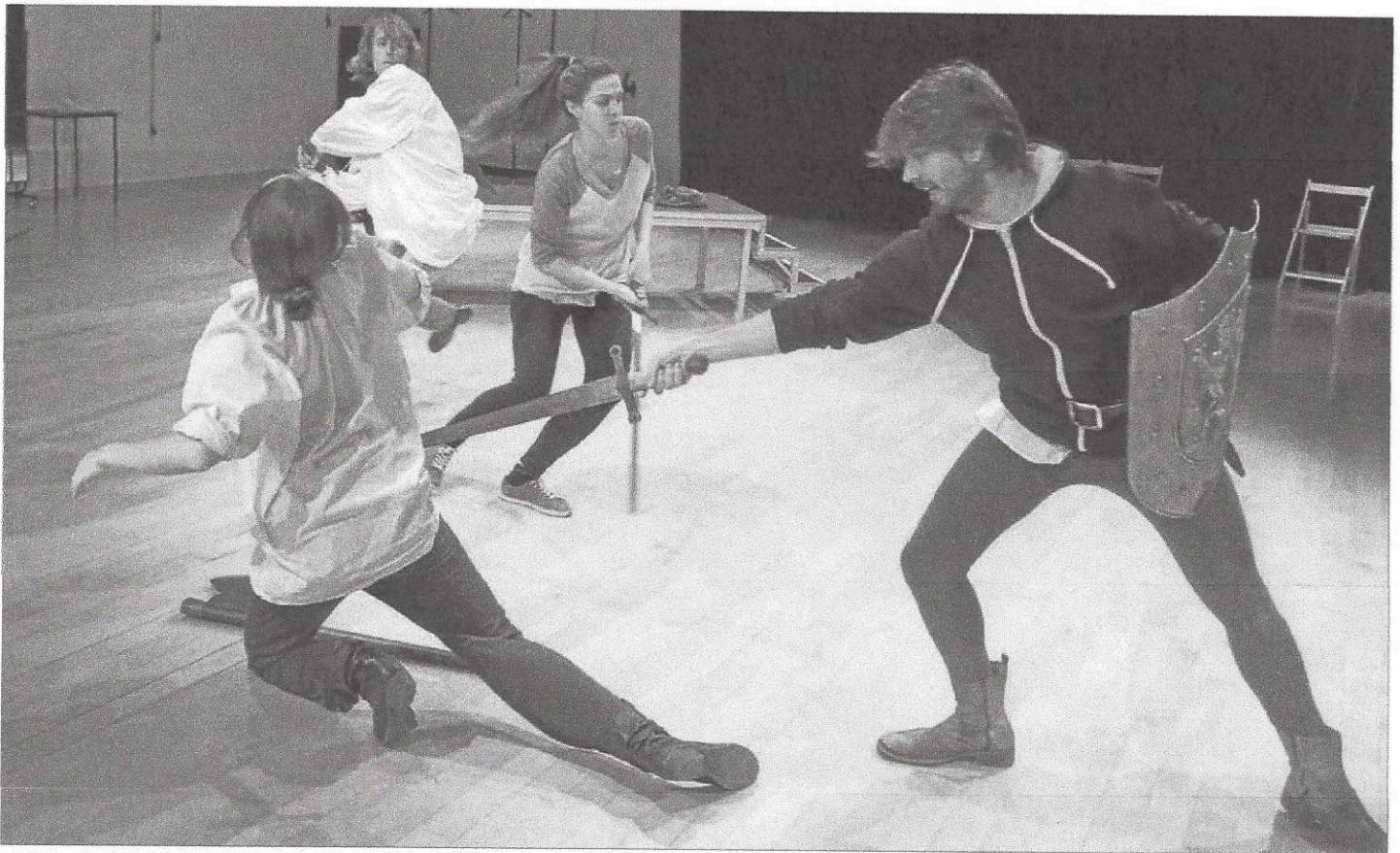

Nova lectura de la mítica novel·la de cavalleries de Joanot Martorell

Enric Cambray és Tirant lo Blanc, en una escena d'espases durant un assaig, fa uns dies ■ JUANMA RAMOS

El TNC prepara una lectura directa i refrescant del clàssic 'Tirant lo Blanc', dirigit per Pere Planella i amb alumnes acabats de llicenciar de l'Institut del Teatre

Estibant en Tirant

J. Bordes
BARCELONA

"Els espectadors anglesos estan habituats a sentir el teatre de Shakespeare amb paraules arcaïtzants; a Catalunya no hi ha tradició." El TNC treballa amb exalumnes de l'Institut del Teatre el muntatge *Tirant lo Blanc*, una nova aventura per traslladar a escena aquest clàssic de Joanot Martorell. Si a les persones que superen la

quarantena difícilment els van fer llegir aquest text a escola, ara és un material habitual al currículum de secundària i batxillerat. En les seves múltiples adaptacions (del còmic a l'anàlisi crítica), aquesta novel·la d'aventures, amor i tragèdia del cavaller i la seva enamorada Carmesina recupera un aire de sàinet en els assaigs amb Pere Planella. A la planta cinquena, sota mateix de la teulada neoclàs-

sica de l'edifici d'Oriol Bohigas, Plaerdemavida s'ajup tot convidant Tirant que no abandoni el seu amor cap a la filla de l'emperador.

Del 18 de febrer al 29 de març, la Sala Tallers respirarà aire medieval amb *Tirant lo Blanc*. Però, tot i que hi ha garantida lluita d'espases i èpica cavallerisca, es respira una voluntat de refrescar l'epopeia, sense descarregar excessivament el gust per

la paraula. És una manera de fer ben pròxim i viu aquest text de Joanot Martorell, que ja suma més de 500 anys.

Enric Cambray és Tirant, l'heroi valent en les batalles, però fràgil en els primers amors. És l'únic actor masculí del repartiment; totes les altres són actrius que interpreten tant papers de donzelles com d'emperadors, generals i soldats. Aquesta és una intuïció del mateix di-

rector que vol repetir l'èxit que ja va signar a *Trifulgues de la Catalana tribu*, en què tot el repartiment era femení, tot i interpretar personatges històrics (que, principalment els cronistes han volgut que siguin masculins). El canvi de sexe permet un punt còmic. Així, l'emperador, més que inexpert en l'art de l'estratègia, és directament beneït. Es deixa conquerir amb facilitat i té més interès per tot allò

que l'allunyi de la mort i de la feina com ara la festa i els amors (si cal) extraconjugals. S'intueix que serà una peça clau per aportar humor al quadre èpic en els passatges de major intensitat amorosa. Un deliciós contrapunt, si es lliguen bé les mirades i les intencions. A l'assaig, de fa uns dies, s'anaven embastant les escenes, sense marcar gaire més que el moviment i posant a prova la sonoritat del text.